INVESTIGAȚIE SPORTIVĂ PE RAZA UNUI SECTOR AL CAPITALEI

Interviu cu CORNEL NICODA, președintele Consiliului popular al sectorului IV

Discuția cu tovarășul CORNEL NICODA, președintele Consiliului popular al sectorului IV din Capitală, am început-o intrînd direct în subiect.

— Ce loc ocupă pe agenda dumneavoastră problemele sportului din sector ?

— Biroul comitetului de partid al sectorului IV a acordat și acordă o atenție deosebită educației fizice și sportului, asimilată astăzi cu o importantă problemă de stat. În ședințele noastre, analizăm periodic modul cum își îndeplinesc sarcinile Consiliul pentru educație fizică și sport al sectorului și alte organizații care au prin lege atribuții în acest domeniu. Eficiența măsurilor luate și a muncii desfășurate se poate ilustra prin cîteva cifre : în sectorul nostru activează 41 de asociații sportive, cu un efectiv de aproape 35 000 membri. În cadrul lor sînt constituite 163 de secții pe ramură de sport, cu 2 000 de sportivi legitimați și 751 de sportivi clasificați, alcătuind peste 100 de echipe care activează în campionatele diviziilor, municipale sau de sector. Din totalul formațiilor existente, fotbalul deține, firesc, ponderea cea mai mare, cu un număr de 36 de echipe.

— Apreciați că mijloacele pentru sport și agrement aflate la dispoziția oamenilor muncii din sector sînt suficiente ?

— Fără îndoială, ne-ar trebui mai mult pentru a putea satisface cerințele mereu crescute ale populației. Dar privind lucrurile prin comparație, avem astăzi o zestre materială pentru sport infinit mai mare față de trecut. Din resurse locale și cu sprijinul larg al cetățenilor au fost amenajate în ultimii ani, noi spații dedicate sportului, mișcării, cum ar fi : complexul sportiv Olimpia din șoseaua Vitan (care dispune de două terenuri de fotbal, din care unul gazonat; două terenuri de handbal, două de volei, două de baschet, două de tenis de cîmp, un poligon de tir cu arcul, o pistă de atletism cu 4 culoare și sectoare pentru sărituri și aruncări, precum și un grup social cu 16 vestiare, cabinet medical și dușuri) ; baza sportivă Chimistul de la Uzina de medicamente București (un teren de fotbal și unul de volei, precum și un grup social cu vestiare și dușuri) ; baza sportivă Flacăra roșie din Calea Dudești (care a fost complet reamenajată, terenul de fotbal fiind mărit și regazonat) ; baza sportivă Recolta (dotată cu

o arenă de popice cu două piste, un teren de handbal și unul de volei, precum și un grup social). Începînd din anul 1970 a fost dat în folosință lacul nr. 1 din Balta Albă, dotat cu 70 de bărăci cu parasolare și alte mijloace de agrement.

— Cum apreciați sprijinul acordat de către conducerile administrative din unitățile sectorului la dezvoltarea bazei materiale necesare activității sportive ?

— În spiritul, prevederilor legale conducerile administrative pot să-și aducă o contribuție importantă la dezvoltarea bazei materiale a sportului. Nu cred că ele au făcut pînă acum totul. Totuși, în ultimul timp, am reușit să utilizăm mai rațional resursele locale pentru îmbogățirea avuției materiale a mișcări sportive. Recent, în cadrul unei ședințe cu activul de partid al sectorului, la care au participat și toți conducătorii unităților din sector, s-a stabilit ca în lumina prevederilor legii nr. 11/1971, în contractele colective pe anul 1972, să se prevadă că din beneficiile peste plan să se amenajeze și baze sportive pentru salariații unităților respective.

— Ce tradiții caracterizează activitatea sportivă din sectorul dv ?

— Bineînțeles, fotbalul (odinioară aici a activat vestita Carmen) are cele mai adînci rădăcini în perimetrul sectorului nostru. În prezent avem două divizionare C (Flacăra roșie și Voința), și patru echipe în campionatul municipal. Referindu-mă la tradițiile fotbalului din sectorul nostru, folosesc prilejul pentru a solicita F.R.F. și Consiliului municipal un sprijin mai substanțial asociațiilor sportive de la uzinele „Timpuri Noi" și „7 Noiembrie", pentru a reînvia bunele tradiții fotbalistice, care au caracterizat ani de-a rîndul aceste două mari unități economice din sector.

Aș dori să subliniez că pe teritoriul sectorului își desfășoară activitatea cluburile sportive Olimpia și Voința cu secții de performanță la atletism, pentatlon, baschet, box, judo, ciclism, sporturi nautice, haltere, volei, popice, tir și, bineînțeles, fotbal. Clubul Olimpia are zece sportivi selecționați în lotul olimpic; în cadrul secției de tir a aceluiași club activează Gh. Vasilescu, campion mondial și balcanic. Gh. Sencovici, Ion Dumitrescu și alții, iar secția de popice a clubului Voința înglobează pe actualele campioane mondiale Cornelia Petrușcă-Trișcă și Crista Szöcs.

— Care sînt acțiunile în curs de desfășurare în sector ?

— Plecînd de la necesitatea dezvoltării bazei materiale, la propunerea Consiliului pentru educație fizică și sport al sectorului nostru, sesiunea Consiliul popular din noiembrie 1971 a hotărît, printre altele, ca anul 1972 să fie declarat „anul amenajărilor de baze sportive și terenuri de joacă pentru copii". Pe această linie în planul de măsuri adoptat de sesiune sînt prevăzute amenajarea complexului sportiv Spartac din Balta Albă, extinderea bazei sportive I.O.R. din str. Cezar Bolliac, precum și a unor terenuri virane în Balta Albă. Credem că dacă la toate acestea se va adăuga și sprijinul Consiliului Național vom putea amenaja în perimetrul sectorului nostru un complex sportiv, cîteva bazine de înot în aer liber și o sală de sport.

Sînt ambiții mari ? Poate, dar ele se înscriu în imperativele timpului pe care îl trăim, sînt — dacă vreți — o tentă pe tabloul luminos al societății noastre socialiste multilateral dezvoltate.

Gheorghe NERTEA

SPORTUL CU BALONUL OVAL NU POATE FI REDRESAT DECÎT PRIN EFORTURI SINCERE ȘI UNITE

Dinamica dezvoltării rugbyului autohton apare, la prima vedere, ca generatoare de optimism. Din anul 1967 și pînă în prezent, numărul secțiilor a sporit de la 49 la 135, iar cel al sportivilor activi de la 1 800 la 4 200. Această disciplină are 13 maeștri emeriți ai sportului, 77 maeștri ai sportului și 126 de sportivi de categoria I.

Creșterea numărului de rugbyști s-a realizat, îndeosebi, pe seama juniorilor. În acest sens este de remarcat faptul că s-au consolidat centrele de juniori din București, Iași, Constanța, în timp ce în alte orașe au luat ființă centre noi — la Cluj, Timișoara, Sibiu, Craiova și Brașov. Rugbyul a fost introdus în marea majoritate a școlilor generale și liceelor din județul Suceava, iar în sistemul școlilor aparținînd de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor a fost inițiat un campionat, cu fază republicană, la care participă peste 30 de echipe.

Începînd din anul 1970, facem cunoștință cu o formă nouă de activitate rugbystică, aceea a copiilor între 8 și 12 ani. De asemenea, sînt organizate campionate locale la Iași, Constanța, Sibiu, Brașov și Craiova, la nivelul seniorilor. În aceleași localități există premise și pentru inițierea unor întreceri cu participarea echipelor de juniori și copii, după cum se află în studiu organizarea unui campionat al școlilor sportive.

Cu alte cuvinte, există elemente care ne-ar putea determina să sperăm în redimensionarea unei discipline care se practică în România de mai bine de șase decenii.

Și, totuși, lucrurile nu stau chiar așa. Activitatea rugbystică de performanță, care reprezintă, de fapt, „cartea de vizită" a oricărei discipline sportive, nu beneficiază de suficientă consistență, nu are profunzime. Ultimele rezultate înregistrate pe plan internațional arată că a intervenit chiar un regres.

Valoarea scăzută a rugbyului românesc de performanță se manifestă chiar la nivelul echipelor din primul eșalon, ca o consecință a unui proces de pregătire desfășurat superficial. Nu este vorba aici numai de unele echipe situate la periferia clasamentului, ci, din păcate, de toate cele 12 formații competitoare. Se acordă prea puțină atenție selecției, motiv pentru care în loturile echipelor din Divizia A pătrund elemente fără nici o perspectivă ; antrenamentele au o densitate și o intensitate relativă. Și se ajunge, astfel, la situații precare, cînd forul de specialitate dă din colț în colț, în preajma unor importante confruntări sportive, neavînd posibilitatea de a selecta realmente jucători care să merite titularizarea și făcînd concesii calității. Consecințele nu pot fi evitate. Faptul acesta l-a relevat cu prisosință ultima întîlnire internațională a rugbyștilor noștri, cu Franța, la Béziers, partidă în care — aproape ca la Bordeaux cu 14 ani în urmă — reprezentanții țării noastre au avut o evoluție penibilă. Ei nu și-au valorificat calitățile clasice — pregătirea fizică, modul ferm de a contracara un adversar cu recunoscute virtuți. Forța fizică și cea morală a echipei aproape

Realități și deziderate relevate de lucrările plenarei Comitetului federal

că n-au existat. Și, totuși, printr-o conjunctură de moment, ne menținem pe locul 2 în ierarhia continentală, ne îmbătăm cu succese facile, la adversari mult mai slabi, în loc să căutăm să realizăm — printr-o muncă pe verticală — o apropiere valorică de principalul nostru adversar în „Cupa Națiunilor FIRA" — rugbyul francez.

Sînt realități triste, care au deprimat, pur și simplu, mica familie a celor care îndrăgesc cu sinceritate, dezinteresat, acest sport.

La fel de deprimant este și faptul că, din motive similare, nici juniorii — schimbul de mîine — n-au reușit să iasă din anonimat. În cele trei ediții ale „Cupei națiunilor FIRA", ei au obținut locuri destul de modeste : 3 (1969, Barcelona), 5 (1970, Vichy) și, din nou, 3 (1971, Casablanca). Ca și în cazul seniorilor, între juniorii români și cei francezi distanța valorică este apreciabilă.

Toate aceste aspecte au fost trecute în revistă cu prilejul recentei ședințe plenare a Comitetului federal. Cei care au luat cuvîntul — și este de subliniat sinceritatea discuțiilor — au scos în relief multe din slăbiciunile care s-au făcut simțite în activitatea forului de specialitate, în munca unor organisme obștești, au spus pe nume multor neajunsuri, au propus modalități de îndreptare a lucrurilor.

În lumina discuțiilor purtate în lucrările Plenarei a fost readusă, în prim plan, necesitatea unei riguroase selecții, desfășurată cu competență și spirit de răspundere, la nivelul TUTUROR secțiilor, începînd cu cele de copii. Împlinirea unui astfel de deziderat va rezolva, cel puțin în viitor, apariția unor generații de rugbyști bine dotați fizic și inteligenți. În procesul de instruire vor trebui aduse o serie de amendamente, vizînd mărirea cantității de lucru (nici nu mai poate fi concepută o pregătire de performanță, fără CEL PUȚIN patru antrenamente săptămînale), sporirea intensității și densității muncii. O asemenea cerință va putea fi materializată printr-o mai strînsă colaborare între antrenori și cei care compun birourile secțiilor de rugby, organisme unde ar fi de dorit să se afle oameni legați trup și suflet de acest sport.

Legată de capitolul instruire este și verificarea periodică a cunoștințelor unor antrenori, în special a celor care activează în echipele din prima divizie, perfecționarea pregătirii lor (așa cum se întîmplă în celelalte sectoare de activitate), prin recicl ări cel puțin anuale, prin obligația de a studia tot ce a apărut nou în literatura de specialitate și, implicit, prin aceea de a furniza lotului național un număr de sportivi. Fără o finalitate a muncii, unii antrenori primesc salariul neavînd adesea nici un merit, duc un trai călduț, sub aripa ocrotitoare a forului de specialitate.

Nu de mult, biroul federal a luat în discuție alcătuirea unei **comisii de selecție** a rugbyștilor pentru lotul național. Inițiativă salutară, reluată de Comitetul federal, discutată pe multiple fațete. Este, într-adevăr, o soluție binevenită. Dar cei care vor face parte din această comisie să fie oameni strict dezangajați, astfel ca în recomandarea unor jucători să nu primeze factori subiectivi, interese de club, ci numai valoarea reală a sportivilor. Este de salutat, de asemenea, ideea ca membrii comisiei de selecție să îndeplinească și funcția de observatori federali la meciurile de divizia A.

Plenara Comitetului federal ne-a reîntărit convingerea că în rugby există încă foarte mulți oameni deosebiți, valori sufletești remarcabile, în rîndul antrenorilor, arbitrilor, al activiștilor din diferite organisme ale federației. Ei bine, tuturor acestora le cerem o și mai mare unitate de vederi, un sprijin cît mai concret în direcția redresării unei discipline sportive care, cîndva, ne-a oferit mari satisfacții. Actualul moment de impas, de regres, prin care trece rugbyul românesc nu va putea fi depășit decît printr-o sinceră colaborare între toți factorii care au menirea să-i ajute, material, dar și moral.

Tiberiu STAMA

adas
ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

ÎN ATENȚIA DEȚINĂTORILOR DE AUTOVEHICULE
(persoane fizice și juridice)

Administrația Asigurărilor de Stat anunță pe deținătorii de autovehicule, că prevederile Decretului nr. 471/1971 privind introducerea asigurării *prin efectul legii* de răspundere civilă, au intrat în vigoare la data de 26 februarie 1972. Ca urmare, asigurările *facultative* de răspundere civilă auto existente, și-au încetat valabilitatea pe data de 25 februarie 1972. Primele de asigurare plătite la aceste asigurări, aferente perioadei după această dată, vor fi trecute de ADAS în contul celor datorate pe anul 1972 la asigurarea prin efectul legii de răspundere civilă auto, cei în cauză urmînd a achita numai diferența pînă la completarea cuantumului primei de asigurare prevăzută pentru anul în curs.

Pentru orice autovehicul, cu o capacitate mai mare de 69 cm. cubi, se plătește *pentru anul 1972* o primă de asigurare de 160 lei de către organizațiile socialiste și de 321 lei de către cetățeni și alte categorii de asigurați, iar pentru motociclete — de 37 și, respectiv, 73 lei.

Prima la asigurarea prin efectul legii trebuie plătită de către deținătorii de autovehicule pentru acest an, pînă cel mai tîrziu la 26 aprilie 1972.

Primele de asigurare se plătesc — fără o înștiințare prealabilă către asigurați — de către organizațiile socialiste în contul unităților ADAS, iar de către cetățeni la organele financiare de pe lîngă comitetele executive ale consiliilor populare, direct sau prin unitățile C.E.C. din localitatea (sectorul) de domiciliu.

Pentru plata despăgubirilor, asigurații vinovați de producerea accidentelor vor înștiința, în scris, în termen de 24 de ore de la producerea accidentului, unitatea ADAS în a cărei rază de activitate s-a produs accidentul și vor comunica, de îndată, pretențiile formulate de cei păgubiți, aceleiași unități ADAS ori aceleia în raza căreia își au domiciliul sau sediul.

Orice relații suplimentare privind asigurarea prin efectul legii de răspundere civilă auto se pot obține de la unitățile ADAS.

(5210)

TENIS DE MASĂ

CRAIOVA SE RELANSEAZĂ

La Craiova, cel mai agreat sport la ora actuală este tenisul de masă. Are simpatizanți cu miile. Este la modă, iar moda au lansat-o Țiriac și Năstase cu frumoasele lor isprăvi televizate.

Ne veți întreba ce au comun Țiriac și Năstase, cu tenisul de masă. Cu cel de... cîmp, da. Foarte adevărat, dar ce te faci cînd în tot orașul Craiova — și urbea Banilor este mare — nu afli nici măcar un singur teren dedicat sportului alb? Te mulțumești și cu mai puțin. De pildă, cu o suprafață lemnoasă, colorată în verde mat și dotată cu un minifileu...

Așa s-a lansat tenisul de masă în orașul Craiova. Și s-a lansat bine. Asociațiile sportive cu secții de specialitate nu mai prididesc să răspundă numeroșilor amatori. Atunci, s-a recurs la soluția — de altfel, de loc inovatoare — de a se planta ici-colo, prin oraș, în aer liber, mese de tenis de masă din beton. Inițiativa a fost salutară. Astăzi, zeci de tineri își dedică orele libere sportului cu mingea de celuloid. De toată această atmosferă „pro" tenis de masă din Craiova, cel mai mult se bucură profesorul *Virgil Bălan*. Acum i-a venit și lui apa la moară. Virgil Bălan este animatorul acestei discipline încă din '60. Atunci a pus el bazele primului centru de antrenament pentru tenis de masă din Craiova, iar succesele nu s-au lăsat așteptate. Nu-i vorbă că avea la dispoziție și condiții.... O sală în care să-și desfășoare activitatea, de mai mare dragul. Așa se face că în '64, echipele de fete și băieți ale Craiovei — la tenis de masă — promovează în prima divizie a țării. Au urmat ani de înflorire, de bucurii, întrerupți însă de un accident. Sala de tenis de masă a căpătat alte scopuri. Despre aceasta, ziarul nostru a mai scris, și inevitabilul tot s-a produs. Rînd pe rînd, echipele de tenis de masă ale Craiovei au retrogradat din divizie, iar treburile au început să scîrțîie.

Virgil Bălan nu este însă omul care să se dea bătut. A apelat în stînga, a apelat în dreapta și iată că anul trecut, inimosul susținător al sportului cu paleta capătă pentru disciplina pe care o servește cu atîta fidelitate un nou spațiu de antrenament. O sală mare, la subsolul Facultății de agronomie. Aici a început să reclădească tot ceea ce începuse să se năruie. În plus, a mai intervenit și atmosfera propice, amintită la începutul acestui material. Acum, Virgil Bălan și-a descrețit fruntea. Muncește cot la cot cu băieții și fetele, cu mult spor. Dorința mare a lui, dorință care se identifică cu cea a sportivilor, este ca în acest an să repromoveze în divizie cu fetele, iar anul viitor și cu băieții. În plus, Virgil Bălan are ambiția ca peste puțini ani o echipă craioveană să concure în „C.C.E" Actuala garnitură de care se ocupă: Marin Firănescu, Gabriel Coltescu (toți componenți ai lotului național de juniori) ca și Marilena Tomescu, Monica Păun și Petre Firănescu reprezintă o bună valoare, ca să nu mai vorbim de rezerve. Tineri de mare perspectivă. Cu toți aceștia, avem convingerea, harnicul antrenor își va atinge țelurile. Succes, Virgile !

G. ȘTEFANESCU

Epistolele săptămînii

ALTA-I SITUAȚIA LA „MINERUL" - CRAIOVA !

Există la Craiova un **Institut de proiectări și cercetări** miniere pentru lignit, iar în cadrul acestuia, o asociație sportivă ce poartă numele de „Minerul". Despre ambele cu siguranță, n-am fi aflat dacă nu...

Într-o adresă oficială, expediată prin poștă, sosită la redacție, scria : **„Salariații noștri au citit cu surprindere în ziarul SPORTUL — aprecierea referitoare la asociația noastră sportivă „Minerul"—Craiova-..".** Iată și mobilul expedierii acestui mesaj : într-un interviu publicat, interlocutorul, vorbind despre asociații sportive din județul Dolj cu o activitate insuficientă amintea și de A. S. „Minerul", afirmînd că aceasta ar avea **„doar o echipă de popice".** Ceea ce, credem, i-a supărat pe sportivii asociației. De ce ? Fiindcă la I.P.C.M.L. salariații — deși majoritatea lor cu vechime și experiență în această muncă de specialitate au vîrste de peste 40 de ani ; mulți fac ades deplasări la diverse unități din țară, — activează la A. S. „Minerul" avînd rezultate frumoase „...**dispunem — într-adevăr — de o echipă masculină de popice, cu perspectiva de a promova în divizia A ; salariații sînt însă angrenați și în practicarea altor sporturi : șah, tenis de masă, tir, fotbal etc : la șah s-au ocupat locuri fruntașe — I, II și III** — în diverse competiții organizate de Consiliul municipal sindical cu prilejul unor ocazii festive : în fiecare an la șah organizăm un campionat pe asociație ; rezultate asemănătoare — în competiții oficiale — la tenis de masă ; prin muncă voluntară am contribuit la punerea în funcțiune a arenei de popice „Vinalcool" ; am recondiționat — proiectare, construcție, zugrăveli, construcție tribună — pista de popice „Economia", prestînd multe ore de muncă voluntară ; în institut s-a amenajat un club dotat cu mese de șah și tenis, televizor și radio. În micul nostru colectiv sportul este un prieten drag".

Categoric membrii asociației sportive Minerul nu trebuie criticați, ci din contră, evidențiați pentru dragostea ce o poartă sportului, pentru rezultatele obținute pînă acum. Motiv pentru care, de-altfel, am și spicuit din scrisoarea primită. Interlocutorul nostru — din respectivul articol publicat — se referea doar la sportul de performanță. Cum activitatea sportivă de masă de la A.S. „Minerul" este meritorie, în rubrica de azi, dăm cezarului...

Modesto FERRARINI

La Liceul 3 din Baia Mare

PUNTE DE ACCES SPRE ATLETISMUL MARAMUREȘAN

Pentru cel care se află întîia oară în Baia Mare, orașul e impresionant prin cîteva obiective arhitectonice moderne, printre care Casa de cultură a sindicatelor și, alături de ea, localul Liceului nr. 3. Dar vizitatorul remarcă imediat și faptul că în vecinătatea acestei școli se află un adevărat complex sportiv în care atletismul e la loc de frunte. Și cu atît mai mult iese în evidență interesul elevilor școlii pentru atletism, cu cît, dacă pe terenurile de jocuri se zăresc cîțiva copii pasionați, pista, sectoarele de aruncări și sărituri sînt populate în permanență de mulțimea prichindeilor ob'snuiți cu pantofii cu cuie, cu ștacheta și cu bila de aruncări.

Atrași de febrila activitate atletică desfășurată aici într-o lună departe de a fi călduroasă, am solicitat directorului școlii, prof. *Gheorghe Cordea*, cîteva explicații în privința locului pe care atletismul îl ocupă în preocupările elevilor Liceului nr. 3.

— Vă rugăm, pentru început, să ne spuneți de cînd se practică atletismul în școala dv.?

— La începutul anului 1967 am hotărît, împreună cu alți cîțiva pasionați ai acestei discipline sportive, să reînviem vechile tradiții sportive maramureșene, înființînd pe lîngă Liceul nr. 3 din Baia Mare o secție de atletism, primită cu mare interes, chiar de la înființare, de copiii din oraș și județ. Nu după mult timp am înregistrat și primele rezultate promițătoare, care ne-au stimulat atît pe noi, antrenorii, cît și pe micii sportivi. Am trecut apoi la amenajarea bazei sportive, acțiune în care am fost sprijiniți de CJEFS Maramureș și de Inspectoratul școlar județean, așa încît acum avem la dispoziție cocheta bază din vecinătatea școlii.

— Dispuneți de echipamentul necesar în cantități suficiente?

— Avem peste 250 de atleți în clasele V—XII, iar echipamentul este îndestulător cu un singur minus. Ne lipsesc pantofii cu cuie pentru aruncătorii de suliță, pantofi care, din cîte știm, nu se prea găsesc nicăieri. În rest, însă, CJEFS ne ajută foarte mult în procurarea materialelor necesare și chiar acum cîteva zile ne-a pus la dispoziție 10 blocstarturi de cea mai bună calitate.

— Care sînt performanțele mai reprezentative obținute de atleții dv.?

În fruntea sportivilor secției se află atleta de categ. I *Aurelia Filip*, născută în 1955. Ea a realizat 12.5 pe 100 m, 26.3 pe 200 m și 58.2 pe 400 m. Urmează aruncătorul de suliță *Gheorghe Mihalca*, creditat cu 60 m, alergătoarea *Angela Zaha* (2:24.0 pe 800 m) și săritorul *Mircea Măriș* (6,37 m — lungime și 13,50 m — triplusalt). În ansamblu, am reușit să dăm anul trecut opt atleți lotului de juniori.

— Dar cum stați cu elevii din clasele mici?

— Anul trecut am înființat patru grupe de copii din clasele I—IV și am făcut acest lucru tocmai din dorința de a ne asigura continuitatea rezultatelor bune în cadrul pregătirilor din secția de juniori. Cîțiva din cei 32 de copii au și

Aurelia Filip (prima din dreapta) a cîștigat o nouă cursă de 400 m, dar se gîndește la recordul național de junioare.

început să confirme, și îi amintesc pe *Leonard Pop, Adrian Mikloși, Dan Hotiko* și *Sanda Ștefănescu.*

— Vă preocupă organizarea unor competiții cu caracter intern, în afara celor incluse în calendarul atletismului județean?

— Este primul lucru pe care-l facem la fiecare început de an. Pentru anul acesta avem programate numeroase asemenea întreceri, dintre care amintesc întîlnirile bilaterale cu Șc. sp. Bistrița, Lic. 11 Cluj și C.S. Baia Mare. De asemenea, în fiecare județul [illegible] organizate diferite competiții interclase, dotate cu premii constînd în diplome, plachete și echipament.

— Ce inițiativă aveți pentru atragerea unui număr cît mai mare de copii în practicarea atletismului și pentru stimularea activității micilor sportivi?

— La sala de sport a școlii sînt afișate panouri cu normele pentru intrarea în posesia insignei „Cercurile olimpice". De asemenea, ne-am îngrijit să afișăm tabele cu toate baremurile de clasificare, de la copii pînă la seniori, precum și toate recordurile naționale, europene și mondiale în probele atletice. Pentru a atrage cît mai mulți copii spre atletism, organizăm simpozioane, cu teme alese din viața marilor campioni ai lumii și proiectăm filme sportive, în afara deselor demonstrații organizate la sate.

— În încheiere, vă rugăm să ne vorbiți și despre profesorii care se ocupă de atleții școlii.

— Avem un colectiv de antrenori pasionați, harnici și inimoși. Dintre ei, profesorii *Gheorghe Fodor, Iudita Fodor* și *Zoltan Toth* au obținut cele mai bune rezultate.

Horia ALEXANDRESCU

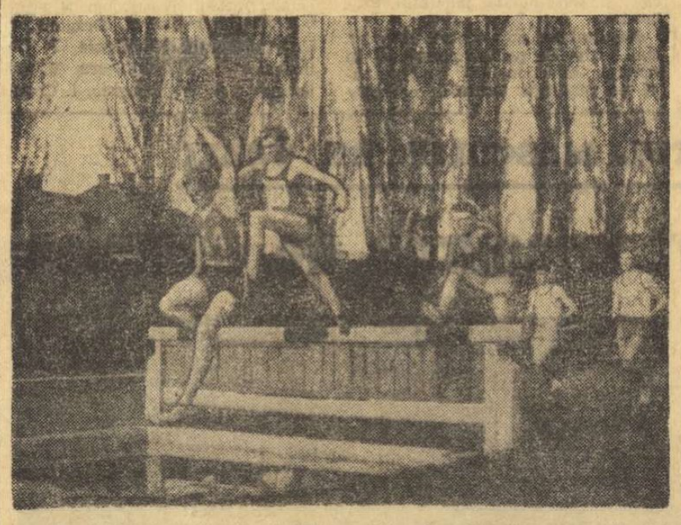

Dorel Cupșa — în planul doi, pe obstacol — promite un rezultat de valoare în proba de 3000 m obstacole

baschet

ÎN DIVIZIA B

Într-unul din meciurile importante ale diviziei B, echipa masculină Progresul, deși a jucat în sala proprie, a pierdut partida cu Universitatea București: 58—71 (21—33).

MASCULIN: Crișul Oradea — Voința Zalău 58—53 (23—13), Sănătatea Satu Mare — Voința Tg. Mureș 59—45 (24—15), Politehnica Brașov — Sănătatea Aiud 91—39 (54—14), Constructorul Arad — Știința Petroșani 75—71 (38—30), Olimpia Sibiu — Universitatea Craiova 77—75 (34—40), Farul Constanța — Politehnica Iași 95—58 (49—24), ASA Bacău — CSM Iași 68—65 (25—32), Progresul București — Universitatea București 58—71 (21—33), PTT — Voința Ploiești 75—66 (34—33), Comerțul Tîrgoviște — Academia Militară București 75—116 (32—49); FEMININ : Voința Tg. Mureș — Știința Sf. Gheorghe 85—66 (47—28), Pedagogic Tg. Mureș — Universitatea Cluj 39—41 (18—18), Metalul Salonta — Constructorul Arad 75—64 (38—28), Voința Oradea — Universitatea Craiova 57—39 (28—14), Crișul II Oradea — Medicina Timișoara 40—27 (20—19), Pedagogic Galați — Sănătatea Ploiești 83—33 (42—17), IEFS II — Arhitectura 45—58 (26—36), Progresul — Medicina 49—42 (24—25), Voința Constanța — Confecția Dorohoi 80—40 (37—22).

Rezultatele ne-au fost transmise de corespondenții *A. Verba, N. Enache, D. Daniel, I. Ghișa, M. Petrescu, I. Ionescu, M. Măncaș, I. Păuș, C. Albu, S. Băloi, I. Iancu, C. Gruia, M. Avanu* și *A. Vasilescu.*

box

(Urmare din pag. 1)

cialiști drept „omul care vine". Am enumerat doar cîteva dintre meciurile galei de duminică dimineața. Azi ne oprim mai mult asupra confruntărilor de la categoriile semimuscă și cocoș.

Mihai Aurel : „NU AM EMOȚII ÎN FAȚA LUI BOBOC..."

Mihai Aurel, vicecampion european de la Madrid, obișnuiește să se pregătească cu seriozitate pentru fiecare întîlnire. „Eu nu-mi subapreciez adversarii, indiferent de valoarea lor — ne-a declarat Aurel. La categoria mea, unde loviturile nu sînt chiar atît de tari, marea majoritate a partidelor se termină la puncte și trebuie să te impui categoric pentru a nu avea surprize. În legătură cu meciul cu Ștefan Boboc, nu pot să dau un pronostic. Tot ce pot să vă spun e că nu am emoții. Noi doi ne-am mai întîlnit pînă acum de trei ori și victoria mi-a revenit mie de fiecare dată la puncte. Îmi amintesc că în 1969, la "Mănușa litoralului", cînd m-a înfruntat prima oară, l-am întrecut cu ușurință. Mai greu a fost în următorul meci amical, ca și la cel din finala de anul trecut a campionatului național. Vă repet, nu dau pronosticuri la meciurile mele. Să știți, însă, că nu am emoții..."

La rîndul său, Ștefan Boboc, devenit „piatră de încercare" pentru campionul național Mihai Aurel, se pregătește în sala clubului său, Dinamo București. Din discuția avută cu el ne-am dat seama că așteaptă partida de duminică cu mult optimism: „Am mai trecut eu prin rafalele lui Mihai, dar și el prin ale mele. E adevărat că, pînă acum, el s-a dovedit a fi mai puternic. De data aceasta, însă, îi pregătesc o surpriză".

Biletele pentru gala de box ce se va disputa duminică dimineață în arena Circului de stat, se vor pune în vînzare joi la stadionul Dinamo și la sediul CNEFS, din str. Vasile Conta nr. 16. Locurile sînt numerotate. La această reuniune nu sînt valabile permisele eliberate de CNEFS și CMBEFS.

După părerea noastră, Ștefan Boboc va fi un adversar deosebit de dificil pentru Mihai Aurel. După Campionatele europene de tineret de la Miskolc, unde, ce-i drept, nu a strălucit, **Ștefan Boboc** a făcut multe meciuri bune, reușind anul trecut să fie **singurul boxer român care a cîștigat două turnee internaționale:** „Dinamoviada" din Polonia și Turneul internațional de la Berlin. El va încerca duminică dimineață să demonstreze că succesele sale din ultima vreme nu au fost întîmplătoare.

„COCOȘII" NU MAI AU UN ȘEF !

În ultima vreme, la categoria cocoș e o mare... dezordine. A dispărut campionul autoritar care să pună la punct rivalitățile, care să trieze conștiincios valorile boxerilor de 54 kg. Situația e de-a dreptul ciudată pentru pugilatul românesc care a dispus întotdeauna de mari valori la această categorie. Dacă ne gîndim la Lucian Popescu și Toma Aurel sau la campionii anilor noștri — Victor Șchiopu, Toma Constantin, Nicolae Mîndreanu sau Puiu Nicolae, situația de azi ne apare cu totul bizară. Fostul campion european Aurel Dumitrescu, de care se legaseră speranțele noastre, s-a dovedit a fi de o inconstanță rarisimă. Trecerile lui de la sclipiri de geniu la mediocritate nu-i permit să fie „șeful" greu de detronat al „cocoșilor", așa cum ne așteptam cu cîțiva ani în urmă. În aceste condiții, aproape toți ceilalți boxeri din categorie emit pretenții, mai mult sau mai puțin justificate de a fi selecționați în echipa națională. Doi dintre aceștia sînt și rivalii de duminică dimineață: **Vasile Ivan** și **Adrian Morariu.** Disputa lor pentru un loc în „reprezentativă" se anunță plină de suspense. Cine va învinge ? O vom afla cu toții duminică dimineață, cînd ne vom întîlni în jurul ringului instalat pentru prima dată în eleganta arenă a Circului de stat.

polo

CREȘTEREA TIMPULUI DE JOC ȘI IMPLICAȚIILE RESPECTIVE

Folosind experiența federațiilor din U.R.S.S., Ungaria, Italia și Iugoslavia, forul nostru de specialitate a adoptat, începînd din acest an, măsura prelungirii celor 4 reprize ale jocului de polo cu cîte două minute, astfel că de acum înainte toate partidele ce se vor desfășura în cadrul unor competiții interne (sau internaționale) la noi în țară vor avea o durată efectivă de joc de 28 de minute (în loc de 20).

Hotărîrea luată de F.R.N. se dovedește salutară din două puncte de vedere. Prin mărirea timpului de joc vom avea implicit și o sporire a numărului de acțiuni ofensive, și ca atare a golurilor. Cu alte cuvinte, — un plus de spectaculozitate. În al doilea rînd, prin noua formă de desfășurare, o partidă de polo va solicita incomparabil mai mult pe jucători, iar aceștia — pentru a putea face față în mod onorabil — vor trebui să se pregătească la un nivel superior, să pună un și mai mare accent pe pregătire la capitolele viteză și rezistență specifică.

Creșterea timpului de joc efectiv va atrage după sine și un număr mai mare de schimbări ale jucătorilor de-a lungul întregii partide, astfel că orice echipă cu veleități va trebui să dispună de loturi foarte omogene, cu jucători capabili să facă în permanență față unui efort sporit cu aproape o treime ca intensitate și volum.

O mare atenție va trebui acordată pauzei dintre repriza a II-a și a III-a, care a ajuns acum la 5 minute (în loc de 1 minut). În această perioadă nu sînt excluse modificări de ordin psihofizic ale jucătorilor, deloc neglijabile. Totodată cred că această pauză va putea fi folosită și pentru o ușoară alimentație (de refacere după efort) a sportivilor.

În sfîrșit, prin modificarea timpului de joc, în mod implicit va crește și numărul de greșeli personale ale fiecărui jucător. Or, după cum se știe, o echipă nu dispune decît de 3 rezerve și numărul acestora se va epuiza de acum înainte mult mai repede decît în trecut. De aceea, consider că antrenorii vor trebui să se preocupe în mod special și de pregătirea portarului de rezervă, care va trebui să devină și un bun jucător de cîmp (n.r. la ultimul „Trofeu Jadran", în dramatica partidă România — Iugoslavia 4—3, echipa noastră l-a folosit în ultimul minut de joc pe Frățilă, portarul de rezervă, ca jucător de cîmp).

CAROL CORCEC-antrenor

I.E.F.S.—DINAMO 10-8 ÎN CAMPIONATUL MUNICIPAL

La bazinul Floreasca au continuat întrecerile din cadrul campionatelor municipale la polo. În competiția juniorilor mici s-au înregistrat următoarele rezultate : Rapid — Progresul 9—2 ; Șc. Sp. 2 — C.S. Școlarul 7—7 ; Petrolul — Șc. Sp. 1 7—3. În întrecerea rezervată formațiilor de seniori au avut loc două partide : I.E.F.S. — Dinamo 10—8 și Rapid — Progresul 11—5.

Gh. COCIUBAN-coresp.